

ливъ чловѣкъ, ака жена; добра правда, голѣма сладость, веселъ животъ.

§ 32. Прилагателнитѣ имена биватъ:

1) Качествени, които показватъ каквинѣтъ на нѣщото, и които са нами-ра въ него същото, както: чървенъ платъ, жжата възглавница, мирно детенце.

2) Временни, които не показватъ същѣтъ каквинѣ на нѣщото, а нѣкою, каквѣ да е нѣговѣ слѣчкѣ, вѣнкашиѣ, временнѣ; както: вчерашенъ хлѣбъ, сътрешенъ заджъ.

3) Родовни, които показватъ произлазваніето на нѣщото, не токо отъ едно само нѣщо, а отъ цѣльи родъ на нѣщата, дѣто сѣ като него; както: вельскый ревъ, козый рогъ.

4) Лични, които показватъ произлазваніето на нѣщото токо отъ едно знайно лице; както: Нѣголовъ прѣстенъ, женинъ братъ, башинъ дворъ, Драганчинъ сынъ.

5) Умалителни, които извабватъ галенъе, и нѣщичко по малко отъ како-